

به دلیل بیماری به مرکز خارج از زندان اعزام شده

آرمان ملی - یاسمین طالقانی: حسین فریدون کجاست؟ در ۲۵ تیر ۱۳۹۶ سخنگوی وقت قوه قضائیه ایران خبر داد که حسین فریدون پس از چندبار بازجویی همراه با افراد دیگر مرتبط به زندان منتقل شده است. محسنی اژه‌ای در یک کنفرانس خبری گفت: «دیروز برای ایشان قرار تأمین صادر شد و چون تأمین نشده، به زندان منتقل شده است. یعنی این قرار بازداشت موقت نیست و قرار تأمین وثیقه است و هرگاه قرار تأمین شود، او از زندان آزاد می‌شود.» صبح روز ۲۶ تیر ۱۳۹۶ حسین فریدون به منظور تکمیل پرونده در شعبه بازپرسی دادسرای کارکنان دولت حضور یافت، اما به‌خاطر نامناسب بودن حال عمومی توسط آمبولانس از دادسرا به بیمارستان منتقل شد. سپس عصر همان روز با تودیع وثیقه ۵۰ میلیارد تومانی آزاد شد. سرپرست مجتمع قضائی کارکنان دولت ۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۸ از صدور حکم پرونده حسین فریدون خبر داد. قاضی حسینی در حاشیه مراسم تودیع و معارفه دادستان تهران در جمع خبرنگاران گفت: این فرد در حکم دادگاه در ارتباط با برخی اتهامات تبرئه و در ارتباط با بخش دیگری از اتهامات، به حبس محکوم شده که با توجه به قطعی نبودن حکم صادر از بیان جزئیات معذورم. وی در پاسخ به این سوال که فریدون پرونده دیگری نیز در دادسرا دارد بیان داشت: آن پرونده در دادسراست و فعلا برای ما ارسال نشده است. سرپرست مجتمع قضائی کارکنان دولت در خصوص سایر متهمان این پرونده افزود: برای سایر متهمان هم حکم صادر شده است. حسینی همچنین در خصوص آخرین وضعیت پرونده‌های یاسین رامین و سردار رویانیان گفت: این پرونده‌ها هنوز منتهی به صدور حکم نشده است. غلامحسین اسماعیلی سخنگوی وقت قوه قضائیه در یازدهمین نشست رسانه‌ای خود با اصحاب رسانه در تاریخ ۹ مهر ۱۳۹۸ خبر قطعی صدور حکم پنج سال حبس برای حسین فریدون را تأیید کرد. دیروز مسعود ستایشی، سخنگوی قوه قضائیه درباره پرونده حسین فریدون اظهار کرد: محکوم حسین فریدون فرزند اسد... در سال ۱۳۹۸ به اتهام اخذ رشوه وارد اوین شده و محکوم به ۵ سال حبس و ۱۵۵ میلیارد ریال جریمه و انفصال از خدمت شده است. بانوجه به شرایط حسین فریدون مستمرا هم گفتم او به علت بیماری و استفاده از ماده ۵۲۲ قانون آیین دادرسی کیفری در ۲۲ تیرماه سالجاری با تشخیص پزشکی به مرکز خارج از زندان اعزام شده و بستری و تحت درمان است. ما نمی‌توانیم اگر کسی مشکلی دارد او را نگاه داریم.

تلاش برای تخریب

هراز چندگاهی این سوال مطرح می‌شود و حساسیت هم به نسبت خانوادگی او با رئیس جمهور سابق یعنی حسین فریدون مربوط است. مخالفان دولت اعتدال در دوران ریاست جمهوری روحانی بارها تلاش کردند تا با مطرح کردن پرونده قضائی فریدون، به تضعیف آنها بپردازند اما روحانی سعی کرد در مقام دفاع از برادر سخن‌نگوید تا بر میزان حجمها افزوده نشود. فریدون پیش از ورود به زندان، نامه‌ای را در رسانه‌ها منتشر کرد که در بخشی از آن، مدعی شده است: «جرای حکم اینجناب نشان داد که «برادر رئیس جمهور بودن» نه تنها هیچ مرتبیتی برای من نبود که می‌تواند خودش یک اتهام باشد و من خوشحالم که حتی در این مقام برای انقلاب و نظامی که آن را دوست داشته و تلاش کرده‌ام زندانی می‌شوم.» بارها ادعا شد که حسین فریدون به واسطه برادرش و ارتباطاتش در بیرون زندان است اما چنین نبود. خضریان، نماینده مجلس و سخنگوی کمیسیون اصل ۹۰ در توتیتی نوشت: «پس از اعلام مرخصی چندماهه جناب مهدی هاشمی از زندان اوین، انتظار بود تا دستگاه قضائی در کنار اقدام قابل تحسین بازگرداندن وی، امثال آقایان حسین فریدون، هادی‌رضوی که طبق اظهارات مسئولان زندان مهاجست برخلاف قانون در مرخصی هستند نیز اقدام کند. اما متأسفانه تاکنون چنین نشده است.» یابهمن سال ۹۸ بود که برخی مدعی شدند حسین فریدون در زندان حضور ندارد اما سرپرست دایره نظارت بر زندانیان اقتصادی و کارکنان دولت، گفت که «حسین فریدون در زندان در حال سپری کردن دوران محکومیت زندانیان است. این محکوم‌علیه مانند تمامی زندانیان که از مرخصی قانونی برخوردار هستند، از حق قانونی خود برای پیگیری مسائل پزشکی هم استفاده کرده است.» برخی پس از ناکامی در ادعای مرخصی‌های طولانی حسین فریدون بهانه دیگری به نام محل حضور او در زندان یافتند و مدعی شدند او در سوئیت مجهزی حضور دارد و از امکاناتی بهره می‌برد که دیگر زندانیان از آن بی‌بهره هستند. اما محمدمهدی حاج‌محمدی، رئیس وقت سازمان زندان و انتظام قیلمی نشان داد محل حضور فریدون فاقد امکاناتی است که تبلیغ می‌شود.

گزارش

هشدار تو کلی نسبت به برخی احکام بر نامه هفتم

مولدسازی دارایی‌های دولت طرحی بود که سال گذشته در شورای عالی هماهنگی اقتصادی به تصویب رسید و با واکنش‌های مختلف و انتقاداتی از جانب سیاسیون، اقتصاددان‌ها و اهالی حقوق و قضا مواجه شد. هر چند که بسیاری از کارشناسان این طرح را که نام مولدسازی بر خود گرفته بود نه با هدف کمک به رشد اقتصادی و افزایش بهره‌وری اموال مازاد دولتی و نه در جهت به کار انداختن اموال دولت در جهت تبدیل به احسن که بالعکس در راستای جبران کسری بودجه دولت قلمداد می‌کردند. البته در مقاطع مختلف از رئیس‌جمهور گرفته تا خاندوزی، وزیر اقتصاد و قربان‌زاده، رئیس سازمان خصوصی‌سازی در مورد این طرح سخن گفتند. اما مساله‌ای که هنوز هم حل نشده داستان هیأت تصمیم‌گیری است که نسبت به تصمیمات خود در موضوع این مصوبه از هر گونه تعقیب و پیگرد قضائی مصون هستند و مجریان تصمیمات این هیأت نیز در چارچوب مصوباتی که هیأت تعیین کرده است، از همین مصونیت برخوردارند. همین مساله نیز باعث شده تا هنوز اشخاصی نسبت به این روند ابراز نگرانی کنند. رئیس هیأت‌مدیره دیده‌بان شفافیت و عدالت در نامه‌ای خطاب به روسای سه قوه و نمایندگان مردم نگرانی شدید خود را نسبت به قراردادن مصوبه مولدسازی در میان برنامه هفتم توسعه ابراز داشت و نوشت: در لایحه برنامه هفتم، احکامی آورده‌اند که بی‌قانونی شود. در متن نامه احمد توکلی خطاب به روسای سه قوه و نمایندگان مردم آمده است: در لایحه برنامه هفتم، احکامی آورده‌اند که بی‌قانونی شود. این «تاقانون» است. این به «فساد قانونی» منجر می‌شود. چند سالی، عده‌ای با تأکید بر حرف درست ضرورت تأمین مالی دولت برای انجام وظایف قانونی، بر مفهوم سابقه‌دار «مشارکت عمومی و خصوصی» اصرار داشتند. خلاصه حرف این آنان، این بود که بگذارید عده قبلی برای ثروت عظیمی تصمیم بگیرند. حالا موضوع «مولدسازی» را پیش کشیده‌اند. اینجا هم کار با نقض قانون اساسی آغاز می‌شود، ولی شدیدتر از بار قبل به فساد منجر می‌گردد. این بار هم که حرف درست وارد صحنه شده‌اند، با این حرف درست که با حذف کسری بودجه و طرح نیمه‌تمام بسیار زیاد دارد و در همان حال املاک بلااستفاده کم ندارد. می‌پرسند: چرا این اموال فاقد عایدی ریالی را نفروشد و به زخم این کارها نزنند؟ سوال معقول است اما جواب حیرت‌آور است. زیرا می‌گویند همه کار را درست در اختیار هیأت هفت نفره‌ای بگذارید که در درباره میلیارد‌ها میلیارد ثروت ملت تصمیم بگیرند. فروختنی‌ها را آنان تعیین می‌کنند؛ حتی اگر قیمت کارشناسی تعیین شده باشد، می‌توانند آن را تغییر دهند؛ به تغییر در کاربری زمین صلاح دانستند اعمال می‌کنند؛ به هر تریجهای رسیدند هیچ محکمه‌ای حق بازخواست آنان را ندارد و تمام دستگاه‌های ذی‌ربط مکلف به اطاعت هستند و اگر کسی اوامر آنان را دقیق و کامل اجرا نکند یا مانع اجرای آن شود محکوم می‌شود. برای هیچ‌یک از مواردی که هیأت احکام قانونی تصویب می‌کند، دیگر شورای نگهبانی هم وجود ندارد که آن مصوبات را کنترل کند. هر قانونی یا آیین‌نامه‌ای که به اسم دستورالعمل تدوین می‌کنند، نه رئیس مجلس حق دخالت دارد و نه هیأت تطبیق مقررات می‌تواند در برابر تصمیمات آنان از قوانین دفاع کند؛ نظام تشخیص صلاحیت هم نمی‌تواند از سیاست‌های کلی مجامع دفاع کند یا مصالحی را که این هفت نفر تشخیص می‌دهند، ارزیابی کند. از آن که شما سه بزرگوار سران سه قوه، در این موضوع کارشناس نیستید و تخصص‌تان در موضوعات دیگری است، از زمان علنی شدن اقدام شما در تصویب چنین مصوبه‌ای، قاطبه کارشناسان کشور با دلایل گوناگون و از دیدگاه‌های مختلف حقوقی، اقتصادی، سیاسی و غیره، استدلال کردند که این تصمیم کارشناسانه نیست. ما با نقض روش‌های شفاف، روشمند و اثربخش انتخاب طرف‌های معامله با دولت مخالفیم. اینکه سه رکن اصلی عدلیه در مورد تعدادی از صاحب‌منصبان بلندپایه نادیده گرفته شود مخالفیم. ما با این مخالفیم که قانون‌گذاری که حق نمایندگان مردم است به چند نفر سپرده شود.

ویژه

قطار پیشرفت تبدیل به قطار شهر بازی نشود!

برنامه هفتم توسعه آشکارا اهداف بلندپروازانه‌ای را حتی در مقیاس جهانی دنبال می‌کند. پیش‌فرض‌های برنامه به‌روشنی مشخص نشده است. آیا در صورت تداوم تحریم‌های ظالمانه کنونی، می‌توان رشد اقتصادی فوق‌العاده محقق کرد؟ برآوردهای سازمان برنامه‌بودجه حاکی از نیاز به سرمایه‌گذاری سالانه ۲۰ میلیارد یورپی برای دستیابی به این رشد است. از بین منابع تأمین سرمایه لازم برای رشد، نظام بانکی و بودجه دولت دچار مشکلات عدیده هستند. پایک‌نگاهداری رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس در توتیتی نوشت: حواسمان باشد برنامه توسعه هفتم را به‌گونه‌ای نتوسیم که قفل پیشرفت کشور تبدیل به قطار شهر بازی شود که در انتهای پنج سال به سر جای اول‌مان برگردیم. قاعدتا باید برنامه ما را به جایی ببرد.

گمانی زنی هادر مورد قالیباف که زمانی منتقد

فیلتر بنگ بود و حالا خواهان اینترنت ملی است

سودای ریاست مجلس دوازدهم

چراغ سبز قالیباف به پایداری‌ها؟!

است. وزیر ارتباطات تصریح کرد: مسیرهای ورودی اینترنت به کشور را تنوع داده‌ایم که اگر از یک مسیر اینترنت قطع شد با مشکلی مواجه نشویم. سهم اقتصاد دیجیتال از ۵/۶ درصد به ۵/۷ درصد رسیده است. پس از توضیحات وزیر ارتباطات بود که پورا بر ابراهیمی اعلام کرد قانع شده است. گفتنی است در آبان سال گذشته هم وزیر ارتباطات در مجلس حضور یافته و گفته بود: شبکه ملی اطلاعات ۵۹ درصد پیشرفت داشته و در کمتر از دو سال دوبار پیشرفت کرده است. او وعده داد این پروژه حداکثر تا سال ۱۴۰۳ تکمیل شود.

حمایت از محدود شدن اینترنت؟

اما محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس در جلسه علنی مجلس و پس از بررسی سوال محمدرضا پورابراهیمی، نماینده کرمان از عیبی زارغ پور وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات درباره علت ضعف عملکرد این وزارتخانه در زمینه‌های عملیاتی توسعه ارتباطات و واقع شدن مشروط نماینده کرمان از توضیحات وزیر، گفت: این شاه... طبق وعده داده شده، وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات در این حوزه تلاش خواهد کرد تا مشکلات مربوط به زیرساخت‌های ارتباطی مرتفع گردد. رئیس مجلس در ادامه بیان کرد: بنده همین‌جا از شخص وزیر درخواست دارم در کنار این موضوع بحث شبکه ملی اطلاعات را با اولویت پیش برده و یک جدیت در دستور کار خود قرار دهید.

مواضع قبلی قالیباف چه بود؟

آنچه روز گذشته از سوی رئیس مجلس مطرح شد، تعجب را بر چهره آثانی آورد که از اظهارات سال‌های گذشته قالیباف درباره شبکه‌های اجتماعی، فیلتر و اینترنت ملی آگاه بودند. طبق تعریف مصوب در تبصره ۲ ماده ۴۶ قانون برنامه پنجم توسعه و مصوبه شورای عالی فضای مجازی شبکه ملی اطلاعات کشور، شبکه‌های مبتنی بر فرار داد اینترنت IP به‌همراه سوئیچ‌ها

«آرمان ملی» رویکرد اصلاح طلبان نسبت به انتخابات پیش رو را بررسی می‌کند؛

تردید اصلاح طلبانه؛ حضور یا عدم حضور

حسین مرعشی؛

نخبگان جامعه می‌توانند جریان‌هایی نیرومندتر از اصلاحات بسازند

عبدالواحد موسوی لاری؛

مردم به اصلاح طلبان روی خوش نشان می‌دهند

چه جایگاهی در میان مردم خواهد داشت و حتی اگر شرایط برای حضور همه جریان‌ها فراهم شود؛ باز هم شاهد حضور حد اکثری مردم در انتخابات خواهیم بود یا خیر. به نظر می‌رسد که این مساله باعث شده تا خود اصلاح‌طلبان نیز در خصوص حضور یا عدم حضور در انتخابات دچار تردید شوند.

با مردم می‌توانیم آینده ایران را بسازیم

دکبر کل حزب کارگزاران سازندگی در ارزیابی تغییرات صورت گرفته در جبهه اصلاحات اظهار داشت: خودم در این دوره جدید، حضور ندارم و از حزب‌مان نماینده‌های معرفی کردیم تا در آنجا حضور داشته باشد، زیرا راهکاری برای خارج کردن اصلاحات از بن‌بست سیاسی امروزی که در آن حاضر هستیم، نداشتیم. حسین مرعشی گفت: هیأت‌رئیس جدید مسئولیت سنگینی را پذیرفتند که در عرصه جامعه به‌ویژه در طیف هواداران اصلاحات، باید بتوانند اعتبار اصلاح‌طلبان را افزایش دهند و هم برای خروج از این فضای سیاسی باید بتوانند، راه‌حلی پیدا کنند. وی افزود: از نظر من در دو انتخابات اخیر مجلس ۹۸ و ریاست جمهوری و شوراهای ۱۴۰۰، اصلاح‌طلبان در همان زمینه‌یازی کردند که نهادهای حاکمیتی می‌پسندید. یعنی آنها علاقه‌مند بودند تا اصلاح‌طلبان در نهادهای قدرت نباشند و به دنبال حاکمیت یکدست بودند. به نظر ما اصلاح‌طلبان هم با آنها همراهی کردیم یعنی در همان زمینه‌یازی کردیم که آنها می‌خواستند و این دو موضوع با هم هم‌افزایی پیدا کردند. حالا این موارد را هم اضافه کنید که در فضای اجتماعی، اتفاقاتی تحت‌تأثیر تغییر نهادهای مرجع اطلاع‌رسانی و نهادهای مرجع در جامعه افتاد که این تغییرات، بدبینی مردم نسبت به سیاست‌ورزی را تشدید کرده است. مرعشی اظهار کرد: در واقع آنچه امروز می‌توانیم روی آن تکیه کنیم این است که برای فرای ایران، همه افراد تصمیم‌گیر، از اصولگرایانی که بر مجلس و دولت هستند گرفته تا اصولگرایان حاشیه‌نشین و اصلاح‌طلبانی که کاملاً در خارج هستند و مردم، بخواهیم که برای آینده ایران فکر کنیم. اول در نگاه به جامعه و کشور است. ما به یک گرایش کاملاً ملی‌گرایانه نیاز داریم. مرعشی تصریح کرد: ما با

آرمان ملی - حمید شجاعی: قریب به ۷ ماه تا انتخابات مجلس دوازدهم در اسفند سال جاری زمان باقی است و از چندی پیش نهادهای نظارتی و اجرایی به فعالیت در ارتباط با انتخابات در حوزه مشخص خود پرداخته‌اند. این در حالی است که گویا تاکنون انتخابات فقط برای نهادهای مسئول امری با اهمیت تلقی شده که در راستای برگزاری هر چه بهتر آن نهایت تلاش خود را داشته باشند. اما ناگهی به جامعه و برخی جریان‌های سیاسی نشان می‌دهد که اساساً رویکردهای دیگری در باب انتخابات وجود دارد، بر واضح است که با توجه به نارضایتی‌های موجود در جامعه به‌ویژه در حوزه اقتصادی، معیشتی و فلامساله‌ای همچون انتخابات برای مردم از اولویت لازم برخوردار نباشد. چنانکه طی نظرسنجی که چندین پیش توسط برخی رسانه‌ها منعکس شده بود بخشی از مردم اساساً نمی‌دانستند که در پایان سال قرار است انتخابات برگزار شود. لذا آنچه نقطه مشترک حاکمیت، جریان‌های سیاسی و افراد و شخصیت‌هاست همین مساله مشارکت حداکثری مردم در انتخابات است. چنانکه اگر نگاهی به اظهارات مسئولان و حتی فعالان سیاسی بیندازیم جدای از هر چیزی نخست بحث حضور و مشارکت مردم را مطرح می‌کنند و این مساله را پیش‌نیاز کنش‌های بعدی خود قلمداد می‌کنند. در این میان اصلاح‌طلبان که در دو انتخابات گذشته به جهت فرآیندهای نظارتی و عدم استقبال مردم رویکرد مشارکت‌حادلی را در پیش گرفتند هنوز استراتژی یکدیگر برای انتخابات مجلس دوازدهم اتخاذ نکرده‌اند. عده‌ای بر این باورند که با توجه به شرایط جامعه و رویکرد حاکمیت برای برگزاری انتخابات مشارکتی احتمالاً حاکمیت به اصلاح‌طلبان برای حضور در انتخابات چراغ سبز نشان دهد و آنها در انتخابات حضور پیدا کنند. اما در مقابل نیز هستند بخشی از اصلاح‌طلبان که معتقدند شرایط نسبت به گذشته تغییری نخواهد کرد و با توجه به عدم تمایل بخشی از جامعه برای حضور در انتخابات؛ اصلاح‌طلبان نیز در انتخابات حضور نخواهند یافت. حال مساله این است که با توجه به شرایط فعلی جامعه، نارضایتی‌ها اقتصادی از عملکرد دولت، عملکرد مجلس یازدهم و تصویر آینده‌های مبهم از وضعیت اقتصادی در افکار عمومی انتخابات